

Oude Abdij Kortenberg

lente 2018

Nieuwsbrief

Editoriaal

Programma

Achtergrond

Nieuwsjes

EDITORIAAL

EN TOCH.

Onze 200 jaar oude beuk is van de winter omgevallen. Opgevreten wortels en dus weerloos. Niet verwacht, niet gedacht, noch gehoopt of gewenst. En toch omver geblazen. In feite is dat met alles wat ademt en leeft zo. Er komt altijd een 'en toch'.

En toch gaat ook het leven gewoon door. Waar de beuk, vroeger recht op, onder zijn bladeren veel vreugde, hoop, veel verdriet en pijn heeft zien passeren; is zij, nu ze daar ligt, met gebroken takken, zelf een bron van verdriet geworden, pijn ook, ook wel hoop en hier en daar ook wat vreugde. Zij beroert ieder die passeert. Zij is breekbare broosheid geworden die andere breekbare broosheid aantrekt, toelaat, ruimte geeft.

Toen zij nog recht stond, stevig geworteld, moest je naar haar opkijken, naar boven staren. Nu niet meer.

Nu moet je naar beneden kijken. Nieuw leven begint in en op de grond. Niet in de hemel of godweetwaar. Hoe dat nieuwe leven eruit zal zien? We zullen het opnieuw moeten ontdekken. Zodat er hier ook weer een 'en toch' beleving opborrelt.

Dirk

ACHTERGROND.

De nieuwe poortmaandag: (vanaf Pasen 2018)

Het is vrij poëtische geschreven, wat nu volgt, wil je het wat smaken lees je best wat schildpadachtig. De inspringende tekst zijn fragmentjes uit de gebeden die in de loop der jaren in de poortgemeenschap geschreven zijn geraakt.

We verdichten de poortmaandag tot een ochtendritueel van stilte en verbinding

'Ik kom vandaag
Bij en in en met Jou schuilen
Wil weer voelen
Wat in mij borrelt
Aan gekregen kracht
Wil weer mijn gaan en staan
verbinden met jou.'

Verdichten wil ook zeggen dicht bij elkaar zetten, zoals een gedicht de woorden dicht tegen elkaar zet en alle woorden intens in elkaar laat resoneren in die dichte ruimte van de gedichte woorden. Zo iets doen we ook met de poortmaandag: de dag samenballen in een intens verdicht moment. De kern ervan bewaren en weer zuiver naar voor halen door ballast en wat niet meer lukt achter te laten.

'in alle diepe mogen
groeit een grote ruimte
waarin Adem
op doortocht
in en uitgaat
En me meeneemt
En alle ballast
Achterlaat.'

Elke maandagmorgen dus van 9u tot 9.30: veel stilte, bidden van de psalm van de morgenmaandagmail, schrijven van namen op steen. De eigen naam op de eerste plaats. Maar ook de namen van mensen die veel vreugde en verdriet, hopen hoop en pijn te dragen hebben. Nadien thee of koffie en toelichting bij de psalm van de dag. Om 10u begint dan de week.

'laat niemand
Niet in vreugde of verdriet
Alleen op deze wereld
Wees bij elke man en vrouw
Ronddolend in verloren diepte
Zwevend in vloeiende vreugde.
Wees aanwezig.'

Schrijven op steen. Door namen op steen te schrijven verbindt die naam zich met de vastheid van de steen en wordt die naam een stukje grond. En met die naam zakt de steen op de bodem van een alles dragende onderstroom.

'lovend levend loopt
Wat in mij is
Vanzelf uit mij
Met tedere tong
En zachte ogen
Verbindt, bewaart en laat
Omweeft vooral
Zodat riskeren kan riskeren
En vaste grond geweven raakt.'

Het woordje 'poort' in poortmaandag, verwijst naar een mentaal binnengaan in een nieuw perspectief op de werkelijkheid en jezelf. Zoals de psalmen een ruimte openen voor wie eerlijk op zoek gaat. In vers 1 van psalm 1 gaat het over de mens die op weg gaat om 150 psalmen later in een andere ruimte te zijn aangekomen: dat alles wat adem heeft God love. Er is dan geen ik meer maar enkel een mogen ademen, een mee- ademen met alles wat leeft. Van hieruit elk moment mogen leven is een zalig zegenend gebeuren. Elke maandagmorgen hieraan herinnerd worden, samen met anderen is een kairos-moment voor elke monnikenziel die weet dat alles telkens weer opnieuw nieuw te gebeuren staat.

'We weten wel
Elke seconde ademen we Jou
En toch vergeten we.
we weten wel
Een vingerknip en zijn in jou
En toch vergeten we.'

Als je kan komen meedoen, graaggraag. Je kan ook namen doormailen om ze mee op steen te laten schrijven. Een daad van herinnering, een niet vergeten, een meenemen, een bidden voor, een denken aan. Een steentje verleggen in de stroom.

PROGRAMMA

19 april is Herman de Dijn uitgenodigd als gastspreker met als thema

Loopt ethiek voortdurend achter op nieuwe ontwikkelingen? (door H. De Dijn)

Ethiek hoort thuis in de wereld van de persoonlijke zowel als de gemeenschappelijke waarden en zingeving. Zij is geen specialistische discipline of praktijk; ze is een onderdeel van het leven, nauw verbonden met typisch menselijke relaties en betekenissen. Te samen met de wetenschappelijk-technologische vooruitgang ontstond echter de moderne tendens om de ethiek te rationaliseren of zelfs ondergeschikt te maken aan de wetenschap. Dat is precies wat men probeert te doen in nieuwe vormen van ethiek zoals bio-ethiek of dierenethiek (die vroeger niet eens bestonden). Die 'revisionistische' tendensen in de ethiek hangen samen met de gedachte dat ethiek voortdurend achter loopt op nieuwe technisch-wetenschappelijke inzichten en ontdekkingen. Wie begrijpt wat ethiek eigenlijk betekent, kan daarmee niet akkoord gaan. Er is dus een rehabilitatie nodig van het gewone ethische bewustzijn van de mensen en een kritiek op de revisionistische ethiek.

Herman De Dijn is emeritus hoogleraar aan het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte van de KU Leuven.

Uur: 19.30u. – 22u. Prijs: 15€

WIST JE DAT:

- Veerle Magnus een andere job heeft aangeboden gekregen en dus vanaf 1 april niet meer de gastvrouw van de oude abdij is. Er is een tijd van komen en gaan. Zoals voor alles en iedereen. We zijn dankbaar dat ze op de wijze zoals ze dat gedaan heeft mee de oude abdij heeft uitgebouwd.
- De gemeente opnieuw een kunstwandeling organiseert met als thema water. Aquart. Vertrek en aankomst zijn in de oude abdij. Wandelfolder is ook in de oude abdij te verkrijgen. De kunstroute loopt van 13 mei tot eind september.
- Sjaloom opnieuw veehof is geworden dat niet langer meer kan gehuurd worden als jeugdverblijf maar in een permanente verhuur stapt en zich laat omvormen tot bruishof; Er komt een denktank rond mobiliteit en een small call center.
- Deborah zwanger is van haar eerste kindje. Ondertussen is dat wel verleden tijd want ondertussen is het kindje geboren op 30 januari en draagt de naam Michaël: "Die is als God" Dat heeft niet zo veel te maken met de mogelijke invloed van de oude abdij maar alles met de vader die houvast vindt in de Bijbel.
- De kamers op het eerste en tweede verdiep allemaal geschilderd zijn. Met heel veel dank aan Georges en de helpende handen Lucas en Joeri. En natuurlijk ook de werkers van het vroege uur: Herman en Eddy. We zitten nu al aan de gangen om die bij te werken, wit te verven en het oubollige uit de muren te wrijven.
- We al iemand bereid hebben gevonden om het zomerterras te trekken: Lut Brusselaers, samen met een aantal jobstudenten en natuurlijk ook samen met de vaste OAKEquipe: Bram en Geert. Bram wordt in de keuken ondersteund door Robby.